

EUROOPAN PARLAMENTTI

ERIKOISPAINOS

*PARLAMENTIN TYÖN SUUNNITTELUSTA
VASTAAVA OSASTO*

EUROOPPA-NEUVOSTO

12. joulukuuta 2003

Bryssel

**PUHEMIES PAT COXin PUHEET
PUHEENJOHTAJAN PÄÄTELMÄT**

07/S-2003

*Parlamentin puheenjohtajiston
pääosasto*

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2003)
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2003)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\Bruxelles

PUHEET

EUROOPAN PARLAMENTIN PUHEMIEHEN PAT COHIN PUHE**EUROOPPA -NEUVOSTOLLE****Bryssel 12. JOULUKUUTA 2003**

Haluaisin tänään onnitella puheenjohtajavaltiota Italiaa siitä, että se on onnistunut viemään eteenpäin useita tärkeitä asioita, joita ovat kasvu, rajavalvonta ja todellinen monenvälisyys. Haluaisin myös kiittää puheenjohtajavaltiota siitä, että se on ottanut johdon käsiinsä sekä poliittisella että diplomaattisella tasolla, ja varsinkin suurlähettiläs Vattania, joka on toiminut johdossa diplomaattisella tasolla. Yhteispäätösmenettelyn piiriin kuuluvissa asioissa on edistytty huomattavasti. Yhtenä esimerkkinä on ekopistejärjestelmä, jota koskevan sovittelun tuloksesta Euroopan parlamentti äänestää ensi viikolla. Aihe on ollut erityisen tärkeä yhdelle jäsenvaltioista. Me Euroopan parlamentissa olemme valmiit nopeuttamaan Eurovignette-direktiiviä koskevia menettelyjämme, kunhan te olette valmiit vauhdittamaan asioita neuvostossa.

KASVUA EDISTÄVÄ EUROOPPALAINEN TOIMINTA

Kuten totesin jo kaksi kuukautta sitten viimeksi tavatessamme, Euroopan parlamentti tukee toimia, joiden tarkoituksena on lisätä kasvua, muun muassa innovaatioihin ja tutkimukseen ja kehittämiseen liittyviä aloitteita, Euroopan laajuisia verkkoja ja pikakäynnistysohjelmaa.

Pidän Wim Kokin johtaman työryhmän raporttia myönteisenä ja toivon sen innostavan jäsenvaltioita nopeuttamaan uudistuksia. Eräiden mielestä kyseessä on jälleen uusi "hälytyskelloraportti", jossa EU:n jäsenvaltioita varoitetaan, ettei Lissabonissa asetettuja tavoitteita ehkä pystytä saavuttamaan, ja kehoitetaan niitä siirtymään sanoista uudistuksiin. Työryhmän raportissa tehdään kyllä näinkin, mutta lisäksi se sisältää maakohtaisia viestejä – joissa ei pelkästään arvostella epäonnistujia vaan myös kehutaan niitä, jotka ovat onnistuneet saavuttamaan tavoitteet.

Tällainen toimintatapa asettaa uudistuksia hitaasti toteuttaneille uusia paineita. "Parhaan käytännön" leviäminen myös kannustaa myönteisellä tavalla uudistuksiin, sillä näin tehdään selväksi, että uudistusaloitteiden ei tarvitse olla "hyppyjä tuntemattomaan". Muilla jäsenvaltioilla on kokemuksia, joista toiset voivat tehdä rakentavia johtopäätöksiä.

Toivon työryhmän raportin osoittautuvan hyödylliseksi, kun ryhdymme jälleen arvioimaan edistymistä Irlannin puheenjohtajakaudella. Lissabonin toimintasuunnitelma täyttää pian neljä vuotta – olisi hyvä, jos voisimme juhlistaa tätä toteamalla, että on tapahtunut todellista ja tuntuvaa edistystä.

Ei ole mikään salaisuus, että Lissabonin toimintasuunnitelma on vaikeuksissa – vaikken olekaan tavannut ketään, joka ei sitä kannattaisi. Kaikki tukevat sitä, mutta olen huomannut eri tahojen keskittyvän eri asioihin. Jotkut haluavat korostaa *dynaamista kilpailukykyä* – ja unohtavat *kestävyyden*; toiset taas korostavat *sosiaalista yhteenkuuluvuutta* – ja jättävät pois *rakenneuudistukset*.

Meidän on lopetettava nirsoilu. Tarvitsemme kokonaisvaltaista lähestymistapaa, ja meidän on omaksuttava toimintasuunnitelma kokonaisuudessaan. Talouden uudistaminen ei ole sosiaalisen solidaarisuuden vihollinen vaan ennemminkin sen perusta.

Haluaisin korostaa erityisesti yhtä ehdotettujen päätelmien osaa eli päätöstä suunnata merkittävä osa talous- ja sosiaalirahoituksesta vuoden 2006 jälkeen inhimilliseen pääomaan tehtäviin investointeihin ja elinikäiseen oppimiseen.

Mielestäni meidän pitäisi arvioida varainkäyttömme tavoitteita ottaen huomioon seuraavat rahoitusnäkökulmat ja arvioida myös, ovatko käytettävät välineet asianmukaiset. Jos päätavoitteena on tuottavuuden ja kasvun lisääminen, on erittäin perusteltua käyttää varojamme enemmän kasvun edistämiseen.

OIKEUS- JA SISÄASIAT

Euroopan parlamentti tukee yleisesti ottaen Euroopan rajavalvontaviraston perustamista; se vastaa jäsenvaltioiden välisen solidaarisuuden periaatetta ja pystyy antamaan selvää yhteisön lisäarvoa alueella, jolla ei enää ole sisärajoja.

Pidän erityisen myönteisenä, että sen jälkeen kun viimeksi puhuin asiasta, kyseisestä alasta vastaava neuvosto on saavuttanut todellista edistystä yksittäisten lainsäädäntöehdotusten käsittelyssä. Kansalaiset odottavat kouraantuntuvia käytännön tuloksia erityisesti asioissa, joilla on heihin suoraa vaikutusta; tällaisia ovat muun muassa turvapaikkaa, pakolaisten paluuta ja laitonta maahanmuuttoa koskevat säännöt.

Paljon on vielä tehtävää, ja muistuttaisin erityisesti teidän sitoutuneen vapaaehtoisesti siihen, että turvapaikkaa koskevista vähimmäisvaatimuksista ja pakolaisten asemasta päästään sopimukseen ennen vuoden loppua. Juuri tällaiset viivästykset ovat kansalaisille merkityksellisiä, eikä niitä pysty mitenkään puolustamaan.

Uskontojen välinen vuoropuhelu

Allekirjoitin 25. syyskuuta yhdessä Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen puheenjohtajan Schiederin kanssa julistuksen peruskirjasta ei-rasistisen yhteiskunnan puolesta toimivista Euroopan poliittisista puolueista. Siinä muistutettiin yhteisestä sitoumuksestamme syrjinnän torjumiseen ja poliittisten puolueiden roolista syrjinnän torjunnassa. Vahvistimme, että yhteisenä tavoitteenamme on saada aikaan yksi arvojen Eurooppa, jossa ei ole enää minkäänlaista suvaitsemattomuutta eikä vainoa esimerkiksi rodun, ihonvärin, etnisen alkuperän tai kansallisuuden perusteella.

Yhdyn voimakkaasti päätelmissä ilmaistuihin tuntoihin ja tuomitsen kaikki juutalaisvastaisuuden ilmentymät, erityisesti yksityishenkilöihin kohdistuvan väkivallan ja uskonnon harjoittamiseen tarkoitettuihin tiloihin kohdistuvat hyökkäykset.

Me pidämme Euroopan parlamentissa suuressa arvossa puheenjohtajavaltio Italian esittämiä rakentavia aloitteita, joilla kannustetaan uskontojen väliseen vuoropuheluun, joka edistää rauhaa, suvaitsevaisuutta ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

LAAJENTUMINEN

Euroopan parlamentti odottaa, kuten tekin, innokkaasti kymmenen uuden jäsenen liittymistä 1. toukokuuta 2004 ja pitää sitä sukupolvemme saavutusten huipuna.

Parlamentti pani tarkasti merkille 5. marraskuuta 2003 esitetyt komission seurantakertomukset, ja se kehottaa uusia jäsenvaltioita osoittamaan, että ne ovat päättäneet voittaa vaikeudet, joihin kertomuksissa kiinnitettiin huomiota, ja täyttää omalta osaltaan yhteisesti sovitut odotukset. Näin varmistetaan, että laajentuminen voi tapahtua sujuvasti suunnitelmien mukaan.

Bulgaria ja Romania

Komission seurantakertomuksissa vahvistettiin, että Bulgaria ja Romania ovat edenneet eri tahtiin jäsenyysohjelmissaan. Liittyminen yhtäaikaan vuonna 2007 on realistinen tavoite, eikä meidän pitäisi tinkiä sitoumuksistamme ja auttamishalustamme. Meidän ei myöskään pitäisi luopua "omien ansioiden" periaatteesta: ehdokasvaltiolla on oikeus tulla arvioiduksi omien ansioidensa perusteella riippumatta ulkoisista poliittisista tekijöistä. Sitouksemme edellyttää myös täysin vastavuoroisia toimia ehdokasvaltioilta: odotamme ilman muuta niiden toimivan lupaustensa mukaan. Ei ole mikään salaisuus, että tietyt alat, erityisesti hallinnollinen ja oikeudellinen kapasiteetti, kaipaavat vielä erityishuomiota.

Turkki

Turkki on kuluneen vuoden aikana edistynyt pääministeri Erdoganin johdolla varmaan enemmän kuin edelliset hallitukset neljän vuosikymmenen aikana. Me tunnustamme käynnissä olevan lainsäädäntöuudistuksen antaman voimakkaan ja tervetulleen myönteisen sysäyksen. Turkki on entistä lähempänä Kööpenhaminan kriteerien täyttämistä, ja meidän olisi tunnustettava tämä. Komissio on tuonut esille puutteita erityisesti täytäntöönpanossa ja osoittanut, mitä vielä on tehtävä.

Kyproksen kiistan ratkaisu ei ole Turkille ennakkoehto – Helsingin huippukokouksen jälkeen ei voi enää asettaa uusia ennakkoehtoja. Ei voi kuitenkaan kiistää, että suhtautuisimme huomattavasti lämpimämmin Turkkiin liittyviin sitoumuksiimme, jos Kyproksen ongelmaan löydettäisiin ratkaisu ennen 1. päivää toukokuuta 2004.

Kypros

Mikä tahansa Pohjois-Kyproksessa sunnuntaina pidettävien vaalien tulos sitten onkin, toivomme kaikki, että kaikille Kyproksen asukkaille jää vielä mahdollisuus liittyä Euroopan unionin muodostamaan rauhan, vakauden ja hyvinvoinnin alueeseen. Meidän pitäisi kaikin voimin tukea tätä prosessia.

Länsi-Balkan

Vierailin tämän vuoden lokakuussa Länsi-Balkanin alueella ja olin erittäin rohkaistunut vaistoamastani uudenlaisesta, positiivisesta mielialasta, joka liittyy kaikkien alueen valtioiden kiinnostukseen unionin jäsenyyttä kohtaan. Meidän pitää kannustaa ja jouduttaa siirtymistä kohti Eurooppaa. Meidän pitää kannustaa alueen valtioita keskinäiseen yhteistyöhön talouden ja kaupan lisäksi myös yhteisessä taistelussa järjestäytyntä rikollisuutta vastaan. Uusi yhteistyösiteiden verkosto ja yhteisten tavoitteiden hyväksi toimiminen on jo itsessään arvokasta harjoitusta jäsenyyden varalle. Meidän pitää kannustaa esimerkiksi Kroatian ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian toimia ja antaa tunnustusta siellä, missä edistystä on tapahtunut.

Ennen kaikkea meidän on ajateltava Thessalonikin kokouksessamme erittäin selvästi linjaamamme polun strategisia vaikutuksia ja otettava huomioon unionin toimintalinjoihin vaikuttavat tekijät, kun tarkastelemme suunnitelmia tuleville vuosille ja niiden taloudellisia ja muita vaikutuksia.

On olemassa hyviä perusteita optimismille ja uskolle Euroopan unionin kykyyn saada aikaan "luovan sovinnon" prosessi. Parhaana osoituksena tästä ovat ehkä viimeaikaiset sovinnoneleet, joista ensimmäisen tekivät Serbia ja Montenegron ja Kroatian presidentit ja toisen Serbia ja Montenegron ja Bosnia ja Hertsegovinan presidentit. Meidän ei myöskään pitäisi unohtaa kovin helposti, että kansallismielisen populismin nousu voi tuhota Eurooppa-ajattelun. Näiden maiden Eurooppa-ajattelussa ei Thessalonikin jälkeen enää ole kyse kunnianhimoisista julistuksista vaan toimintasuunnitelmista ja selkeistä tavoitteenasetteluista, joissa noudatetaan komission Keski- ja Itä-Euroopan maiden kanssa vahvistamia arviointiperusteita.

Euro-Välimeri-kumppanuus

Avasin viime viikolla ensimmäisen Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen. Tämä on selvä edistysaskel Barcelonan prosessissa, ja uskon sen antavan uutta demokraattista vauhtia todelliseen, syvälliseen ja eri aloja yhdistävään yhteistyöhön Välimeren alueen kumppaneidemme kanssa.

Haluaisin kiinnittää huomionne sekä knesetin että Palestiinan lakiasäättävän neuvoston edustajien aktiiviseen ja positiiviseen osallistumiseen. Toivon, että neuvoston ja komission puheenjohtajat voivat osallistua uuden Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen ensimmäiseen kokoukseen, joka pidetään Irlannin puheenjohtajakaudella mutta jota isännöi Kreikan parlamentti.

ULKOPOLITIikka

Yhdysvallat

Pidän julistusta transatlanttisista suhteista erittäin myönteisenä ja panen tyytyväisenä merkille, että olette asettaneet kumppanuutemme Yhdysvaltojen kanssa korkealle tärkeysjärjestyksessä. Teillä on meidän täysi tukemme. Parlamentti on vahvasti sitoutunut rakentamaan vuoropuheluun, joka saa voimansa suhteen perustana olevista yhteisistä arvoista.

Haluaisin parlamentin puolesta tuoda tässä yhteydessä esiin yhden asian. Guantánamo Bay on meille suuri huolenaihe. Olemme huolissamme Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksien loukkaamisesta. Huolemme oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin puuttumisesta koskee kuitenkin kaikkia vankeja: moraalisesti ei voida mitenkään puolustaa, että ilmaisemme huolemme vain omista kansalaisistamme. Haluamme kaikkien vankien saavan oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin.

Juuri nyt, kun syvennämme transatlanttisia suhteitamme, vilpittömän ystävyytemme ei pitäisi syrjäyttää vilpittömiä huoliamme. Meidän ei pitäisi arastella ottaa Guantánamon kysymystä EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokousten esityslistalle.

Venäjä

Sattuu mielestäni erittäin sopivasti, että juuri samana päivänä, jolloin Venäjä juhlii "perustuslain päivää", esitän tälle kokoukselle, että on yhteisen etumme mukaista, että Venäjä noudattaa mahdollisimman korkeita demokraattisia ja perustuslaillisia standardeja.

Tunnetta parlamentissa erittäin suurta huolta äskettäisistä vaaleista, jotka Euroopan neuvoston arvion mukaan olivat vapaat mutta eivät rehelliset, tiedotusvälineiden vapaudesta, Tšetšnian ratkaisemattomasta kriisistä sekä korkean tason lausunnoista, joiden mukaan Venäjä ei ehkä ratifioi Kioton pöytäkirjaa (minkä vaikutuksista tähän kansainväliseen sopimukseen olemme kaikki tietoisia). Ehdottaisinkin, että komissiolle annetaan pikaisesti valtuudet Milanon Kioto-konferenssin seurantaan. Venäjän osallistuminen on välttämätöntä Kioton pöytäkirjan voimaantulolle.

Meidän on perusteltua syventää taloudellista yhteistyötämme Pietarin julistuksen pohjalta. Kumppanuus merkitsee kuitenkin tietynlaista vastavuoroisuutta ja Eurooppa-hankkeen ytimessä olevien arvojen kunnioittamista, joita ovat pluralistinen demokratia ja perusvapauksien kunnioittaminen.

Turvallisuusstrategia ja puolustus

Annan tunnustukseni täällä tänään tekemästänne työstä puolustuspolitiikan alalla ja myös kolmesta kriisinhallintaoperaatiosta, jotka on onnistuneesti toteutettu Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan puitteissa. Operationaalisen puolen korostaminen täydentävyyden ja toissijaisuuden perusteella on erittäin myönteistä.

Haluan myös korostaa, kuinka tärkeänä pidämme korkean edustajan Javier Solanan esittämän asiakirjan hyväksymistä, sillä sen avulla voimme entistä selkeämmin priorisoida ulko- ja turvallisuuspoliittisia etujamme ja tavoitteitamme.

EU / Yhdistyneet kansakunnat

Euroopan parlamentin kantana on, että turvallisuusstrategiaa voidaan kehittää ainoastaan monenvälisesti ja Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmän pohjalta. YK:n pääsihteerin Kofi Annan saapuu 29. tammikuuta luoksemme vastaanottamaan Yhdistyneiden kansakuntien puolesta Saharov-palkinnon ja kunnioittamaan tehtäviään hoitaessaan kuolleiden YK:n työntekijöiden muistoa, ja toivotamme hänet tervetulleeksi. Samana päivänä parlamentti myös hyväksyy strategian, jonka mukaan se voi osaltaan vahvistaa toimivaa monenvälisyyttä. Pidämme erittäin myönteisenä EU:n ja YK:n yhteistä aloitetta kriisinhallintayhteistyöstä, joka on vertaansa vailla.

HVK

Tänään iltapäivällä kutsutaan koolle hallitustenvälinen konferenssi ja minulle tarjoutuu tilaisuus esittää joitakin näkemyksiä. HVK ei ole kumileimasin: sillä on oma tehtävänsä, johon ei saa puuttua, ja siinä käsitellään jäsenvaltioiden kannalta olennaisia ja tärkeitä asioita. Pyydänkin teitä pohtimaan kaikkia kysymyksiä eurooppalaisessa hengessä, jotta saavutettaisiin toimiva kompromissi, joka ei perustu pienimpään yhteiseen nimittäjään.

Haluaisin myös vedota teihin: älkäämme jättäkö mitään ongelmia ratkaisematta! Varmistakaamme, ettei punakynän jälkiä ole niin paljon, että ne peittävät näkyvistä alla olevan tekstin.

Antakaamme Euroopalle näin hyvä perustuslaki.

**EUROOPAN PARLAMENTIN PUHEMIEHEN PAT COXIN PUHE
HALLITUSTENVÄLISESSÄ KONFERENSSISSA****BRYSELISSÄ 12. JOULUKUUTA 2003**

Haluaisin kaikkein ensimmäiseksi todeta parlamentin arvostavan suuresti sitä valtavaa työtä, jonka Te, arvoisa presidentti, ulkoministeri Frattini sekä muut neuvoston puheenjohtajina toimineet Italian hallituksen jäsenet olette tehneet tuodaksenne meidät tähän ratkaisevaan vaiheeseen hallitustenvälisessä konferenssissa. Olette eri vaiheissa antamissanne kompromissiehdotuksissa pyrkineet pitämään mahdollisimman tiukasti kiinni valmistelukunnan tuloksista, jotka hyväksyimme kaikki HVK:n työn perustaksi ja jotka kaikki hallitukset, kaikkien kansanedustuslaitosten edustajat ja Euroopan parlamentti allekirjoittivat.

Työmme tulokset on ratifioitava kaikissa jäsenvaltioissa, ja monessa maassa asiasta järjestetään kansanäänestys. Jotta hankkeemme saisi kansalaisten hyväksynnän, perustuslain myönteiset puolet on tuotava johdonmukaisesti esille:

- Ulkopoliittikkamme muuttuu johdonmukaisemmaksi ja lainsäädäntätyöhömme liittyvä päätöksenteko tehokkaammaksi.
- Sisäiseen turvallisuuteen, maahanmuuttoon ja turvapaikkapolitiikkaan liittyvissä asioissa toimitaan yhtenäisesti.
- Yhteisiä arvojamme suojellaan sisällyttämällä perusoikeuskirja sopimukseen perustuslaista.
- Parlamentaarista ulottuvuutta vahvistetaan täydentämällä kansallisten kansanedustuslaitosten ja Euroopan parlamentin roolia.
- Kaikissa toimielimissämme toteutetaan demokraattisia uudistuksia.
- EU:n toimet suunnataan keskitetympin aloille, joissa Euroopan maiden yhteistyö tuo lisäarvoa jäsenvaltioiden toimiin nähden.

Pyytäisin teitä poliittisia johtajia korostamaan enemmän perustuslaillisen sopimuksen myönteisiä puolia ja ehkä hieman vähemmän uhkia, joita sillä nähdään olevan kansalliselle suvereenisuudelle. Punakynän jäljet eivät saa peittää näkyvistä itse tekstiä, vaikka hyväksymmekin sen, että HVK ei ole vain kumileimasin, jolla valmistelukunnan ehdotukset hyväksytään. Uskomme, että onnistutte sytyttämään uudelleen kansalaisten innostuksen ettekä anna periksi euroskeptikoille.

Sopimuksella tulee olemaan suuri arvo, jos sillä saadaan aikaan perustuslaillinen ratkaisu. Minulla ei ehkä vielä ole presidentti Giscard d'Estaingin historiantajua enkä tietenkään ole elänyt yhtä pitkään kuin hän – *je ne suis pas parmi les immortels (en ole kuolemattomien joukossa)* – joten ymmärrätte varmaan, ettei sopimuksen mielestäni välttämättä tarvitse säilyä muuttumattomana 50:tä vuotta; meidän ei kuitenkaan pitäisi tehdä siitä jo valmiiksi vanhentunutta. Aikaisempien sopimusten kanssa ongelmana on ollut se, että meidän on täytynyt aloittaa neuvottelut seuraavasta sopimuksesta ennen kuin olemme saaneet edellisen ratifioitua. Tähän sopimukseen meidän ei ainakaan pidä sisällyttää seuraavan HVK:n toimivaltuuksia.

Euroopan parlamentti uskookin, että sopimukseen ei pidä jättää avoimia uudelleentarkastelulausekkeita. Hyväksymme toki, että eräät määräykset tulevat voimaan vasta muutaman vuoden kuluttua ja niihin olisi liitettävä asianmukainen keskinäinen valvontajärjestelmä.

On kuitenkin muistettava, että Maastrichtissa ratkaisematta jääneitä kysymyksiä ei oikeastaan ratkaistu Amsterdamissa eikä Amsterdamissa ratkaisematta jääneitä ongelmia Nizzassa. Tästä olemme oppineet, että unioni, jossa on 25 jäsenvaltiota ja pian enemmänkin, tarvitsee perustuslaillisen säännösten, joka pysyy pystyssä kohtuullisen ajan, jotta voimme keskittää huomiomme äänestäjien todellisiin huolenaiheisiin – työpaikkoihin, turvallisuuteen ja kestäväan kasvuun. Ennen kaikkea saisimme päätökseen tämän perustuslain jatkuvan muuttamisen ja peukaloinnin.

Olette kutsuneet minut osallistumaan työhönne, jotta kuulisitte myös parlamentin näkökulman. Luvallanne esittäisin yksityiskohtaiset kommentit erityisistä kysymyksistä, joista parlamentti haluaa käyttää puheenvuoron, mieluummin vasta, kun nämä kohdat ovat vuorossa esityslistalla. Parlamentilla on sanansa sanottavana kysymyksistä, jotka liittyvät siihen toimielimenä, mutta sillä on myös laajempi velvollisuus neuvoa teitä – muttei sen enempää – erityisissä kysymyksissä, jotka koskevat Euroopan yleistä etua.

Teillä on varmasti edessänne vaikeita keskusteluja sekä siitä, mitkä alat kuuluvat määräänemmistöäänestyksen piiriin, että siitä, miten määräänemmistöäänestykset järjestetään. Parlamentti arvioi ratkaisua yksinkertaisesti sen perusteella, parantaako vai heikentääkö se unionin kykyä saada aikaan tuloksia. Tiedämme, että Euroopan yhdentymisen tässä vaiheessa määräänemmistöpäätöksiä ei voida soveltaa kaikissa asioissa, ja sen tosiasian me hyväksyimme, kun asetuimme kannattamaan valmistelukunnan työn tulosta.

Jos määräänemmistöllä päätettävien asioiden määrää vähennetään edelleen merkittävästi tai helpotetaan Euroopan unionin päätösten syntymisen estämistä, jäsenvaltioissa voidaan pintapuolisesti rauhoittaa julkista mielipidettä lyhyellä aikavälillä; pidemmällä aikavälillä tämä kuitenkin saattaa heikentää toimintakykyämme ja saisi kansalaiset suhtautumaan entistäkin turhautuneemmin unionin merkitykseen ja kykyyn puuttua kansalaisiamme vaivaaviin todellisiin ongelmiin.

Minun on todettava, että jotkut Italian esittämistä kompromissiehdotuksista, erityisesti ne, jotka sisältäisivät turvautumisen menettelyjen keskeyttämiseen lähettämällä siviilioikeutta ja rikosoikeutta koskevat asiat Eurooppa-neuvoston käsiteltäviksi, aiheuttaisivat häiriöitä normaaliin toimielinten väliseen tasapainoon lainsäädäntöprosessissa.

Yksi asia koskettaa erityisesti parlamenttia: unionin rahoitukseen liittyvät määräykset ja talousarviomenettely. Parlamentti tukee valmistelukunnassa aikaansaatuja tasapainoista tulosta: jäsenvaltiot sopivat omista varoista, neuvosto päättää monivuotisista rahoitusnäkymistä saatuaan parlamentin hyväksynnän, ja talousarviomenettelyä yksinkertaistetaan.

Ecofin-neuvosto ja eräät kansalliset valtuuskunnat ovat esittäneet poikkeavia ajatuksia. Osa ehdotuksista heikentäisi talousarvion parlamentaarista valvontaa, ei pelkästään valmistelukunnan vuonna 2003 esittämiin päätelmiin vaan myös talousarviosta vuonna 1975 tehtyyn sopimukseen verrattuna. Ne perustuvat arvatenkin väärinkäsitykseen. Siitä lähtien, kun vuonna 1988 teimme toimielinten välisen sopimuksen monivuotisista puitteista, parlamentti ja neuvosto ovat onnistuneet joka vuosi pääsemään sopimukseen talousarviosta.

Talousarviossa ei ole yhtenäkkään vuotena käytetty loppuun kaikkia omia varoja.

Budjettivallan käytön kahdesta osapuolesta parlamentti on lisännyt menoja hillitymmin kuin neuvosto vuosina 1988–2003 (yhteenlaskettuna 21 miljardia euroa parlamentin harkintavaltaan kuuluvilla aloilla ja 33 miljardia euroa neuvoston harkintavaltaan kuuluvilla aloilla), ja kuten kuulumme tilintarkastustuomioistuimen presidentiltä tällä viikolla, meidän suurin talousarvioon liittyvä ongelmamme on ollut, että jätämme vuosittain käyttämättä jopa 15 miljardia euroa, joten kokonaistalousarvio on huomattavasti parlamentin ja neuvoston sopimaa pienempi. Tämä alikäyttö voi olla tervetullut uutinen eri maiden valtionvarainministeriöiden tilinpitäjille, mutta se osoittaa, ettemme saavuta maatalouspolitiikkaan, rakennesuorituskeinoihin tai ulkoiseen varainkäyttöön liittyviä tavoitteitamme.

Ei ole todisteita siitä, että valmistelukunnan talousarviosta tekemät uudet ehdotukset johtaisivat talousarvion hölyntymiseen. Päinvastoin – vastuun jakaminen koko talousarviosta ja monivuotisista puitteista parlamentin ja neuvoston kesken on tulevaisuutta. Ecofin-neuvoston esittämä vaihtoehto on askel taaksepäin; se on vastoin talousarviosta saatuja todisteita, vastoin koko perustuslaillisen sopimuksen logiikkaa, ja vastoin pitkän aikavälin pyrkimyksiämme demokratisoida työtämme parlamentaarisen valvonnan lisäämisen avulla. En hylkää suoralta kädeltä joitakin tuoreimmista ehdotuksissa esitettyjä ajatuksia, mutta minun on varoitettava, että parlamentti suhtautuu asiaan erittäin vakavasti, sillä budjettivalta, kukkaronnyöreistä kiinni pitäminen, kuuluu parlamentaarisen demokratian ytimeen ei pelkästään unionissa vaan myös kaikissa jäsenvaltioissamme. Viime viikolla pidetyssä tapaamisessamme valmistelukunnan työhön osallistuneiden kansallisten kansanedustuslaitosten jäsenten kanssa olimmekin yksimielisiä siitä, että parlamentin oikeuksia erityisesti talousarviomenettelyssä ei saa vaarantaa.

Minun ensisijaisena velvollisuutenani on puolustaa parlamentin kantaa, sen poliittisia valtaoikeuksia, mutta myös sen tehokkuutta. Parlamentin, jolla on raskas lainsäädännöllinen vastuu ja jonka tehtävänä on valvoa talousarviota ja komissiota, on oltava myös hallittavissa oleva instituutio. Edellä mainituista tehtävistä voi vastata vai parlamentti, ei kansojen kongressi. 736 paikkaa – valmistelukunnan ehdotuksen ja Italian kompromissiehdotuksen mukaisesti – alkaa olla ylärajoilla sen suhteen, miten parlamentin toimivuus voidaan taata työn organisoinnin kannalta. Saattaa olla hyvinkin niin, että teidän mielestänne paikkojen jakautumista olisi tarkasteltava uudelleen erityisesti pienten jäsenvaltioiden huolenaiheiden huomioon ottamiseksi, mutta se ei saa johtaa alentuvan suhteellisuuden periaatteen uhraamiseen eikä se saa johtaa jo ennestään suuren paikkojen kokonaismäärän lisäämiseen. Tämä ei ole vain parlamentin omaa asiaa puolustava vetoamus; vain EU:n toimielinten tehokkuus voi taata Eurooppa-hankkeen toimivuuden. Parlamentin paikkoja ei pitäisi käyttää uhkapelitaluun pelirahana.

Puheenjohtajavaltio jakoi viimeksi eilen luettelon asioista, joihin ei vielä ole löydetty selvää kompromissia, ja tässä luettelossa on jäsenvaltioiden kannalta erittäin arkoja aiheita.

Parlamentti toivoo ennen kaikkea, että ymmärtäisitte näitä ongelmia pohtiessanne valmistelukunnan tavoin, että unionihankkeen onnistuminen edellyttää jäsenvaltioiden erilaisuuden mutta myös niiden perustavan yhdenvertaisuuden tunnustamista. Euroopan historiallisia jakoja ei pidä korvata uudella jaolla suuriin ja pieniin maihin, pohjoiseen ja etelään, itään ja länteen tai uusiin ja vanhoihin. Kaikkien jäsenvaltioidemme on tunnettava olonsa yhtä kotoiseksi rakentamassamme uudessa Euroopassa.

*

* *

Jotkut ovat sanoneet, että sopimus perustuslaista ei ole välttämätön tai että jos emme saa tulosta aikaan tänä viikonloppuna, kyseessä ei ole takaisku vaan ainoastaan ratkaisun viivästyminen. En ole kummastakaan asiasta samaa mieltä.

Me myönsimme ratkaisun välttämättömyyden Laekenissa ja asetimme itsellemme tavoitteen Thessalonikissa, ja tunnustaisimme julkisesti poliittisen päättämättömyytemme, jos me nyt lykkäämme ratkaisua tai luovumme pyrkimyksistämme antaa Euroopan unionille tehokas toimielinrakenne, joka pystyy kohtaamaan uuden Euroopan uudet haasteet uudella vuosisadalla. Euroopan unionin julkiselle mielipiteelle on nytkin jäänyt vaikutelma kiistoista ja epäjärjestyksestä eikä se ole näkemästään kovin innostunut, ja kumppanimme muualla maailmassa tekisivät takaiskuista omat johtopäätöksensä.

En näe mitään syytä uskoa, että eräitä nyt hankaluuksia tuottavia ongelmia olisi yhtäkkiä helpompi ratkaista vuodenvaihteen jälkeen. Nämä ongelmat eivät suinkaan ole uusia, eikä niistä tarvitse enempää keskustella. Nyt meidän täytyy keskittää huomiomme ratkaisujen aikaansaamiseen.

En myöskään suostu uskomaan niitä pessimistisiä fatalisteja, joiden mukaan on "parempi olla ilman perustuslakia kuin saada huono perustuslaki". Haluamme kaikki hyvän perustuslain – ja jos osoitamme poliittista tahtoa ja aitoa neuvotteluhaltua keskusteluissamme, voimme saada sellaisen aikaan.
